

Oğlan ve Yağmurlu Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Yađmurlu Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor, çatıya davul gibi vuruyor ve bahçeyi çamurlu bir göle çeviriyordu. İçeride, Sam adında bir oğlan burnunu cama dayamış, fırtınayı izliyordu. Ne olur ne olmaz diye parlak sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giymişti. Mavi örgü atkısı boynunu sıcak tutuyordu. Aniden bir şimşek gökyüzünü aydınlattı ve küçük, siyah bir şey bahçeye yuvarlandı.

Sam kırmızı çizmelerini giyip dışarı fırladı. Orada, damlayan gül çalısının altında küçük bir penguen oturuyordu. Yuvarlak ve tombuldu; sırtı parlak siyah, karnı beyazdı. Turuncu gagası takırdıyor, minik yüzgeçleri titreyen bedenine sarılıyordu. Penguen iri, parlak mavi-gri gözleriyle yukarı baktı. 'Ah, zavallı şey!' dedi Sam. 'Nereden geldin?'

Penguen konuşmadı ama paytak paytak yaklaşıp Sam'in çizmesini nazıkçe gagaladı. Sam başının üstünde bir tutam tüy olduğunu fark etti; hepsi ıslak ve sarkıktı. 'Buralı değilsin,' dedi Sam yumuşak bir sesle. Diz çöküp mavi atkısını penguene sardı. Penguen sıcaklığa sokuldu. 'Seni bu fırtınadan kurtaralım,' dedi Sam ve bahçe kulübesine doğru yolu gösterdi.

Kulübenin içinde Sam eski bir havlu bulup penguenin tüylerini kuruladı. Penguen silkelendi, sonra hüzünlü gözlerle Sam'e baktı. Gagasını, yağmurun hâlâ yağdığı pencereye doğru uzattı. 'Yuvana mı özlem duyuyorsun?' diye sordu Sam. Penguen başını salladı ve küçük, hüzünlü bir korna sesi çıkardı. Sam'in içi sızladı. 'Yolunu bulmana yardım edeceğim,' diye söz verdi.

Sam, büyükannesinin ona bahçedeki, seni herhangi bir yere götürebilen sihirli bir geçitle ilgili anlattığı hikâyeyi hatırladı. 'Onu bulmamız yeter,' dedi. Penguen başını yana eğdi. 'Hadi!' dedi Sam, yeşil sırt çantasını kapıp. İçine bir el feneri, bir atıştırmalık ve bahçenin haritasını koydu. Penguen arkasından zıpladı, turuncu ayakları su birikintilerinde sıçırıyordu.

Bahçenin arkasındaki yaşlı meşe ağacından başladılar. Sam el fenerini köklerin arasına tuttu ama buldukları tek şey uykulu bir böcekti. Penguen bir mantarı gagaladı ama o sadece bir mantardı. 'Burada geçit yok,' dedi Sam. Penguen iç çekti. 'Endişelenme,' dedi Sam. 'Aramaya devam edeceğiz.' Çiçek tarhlarına geçtiler; yağmur damlaları yaprakların üzerinde minik mücevherler gibi parlıyordu.

Sonra sebze bahçesini aradılar. Sam uzun fasulye saplarını araladı, penguen lahanaların arasında paytak paytak yürüdü. 'Geçit var mı?' diye sordu Sam. Penguen başını salladı. O iri mavi-gri gözleriyle Sam'e baktı ve Sam onun ağlamamaya çalıştığını görebiliyordu. 'Onu bulacağız,' dedi Sam, penguenin sırtını sıvazlayarak. 'Söz veriyorum.' Penguen küçük bir umut cıvıltısı çıkardı.

Gübre yığınınına, alet kulübesine ve hatta kuş banyosuna baktılar. Geçit yoktu. Yağmur hafiflemeye başladı ve gökyüzünde bir gökkuşağı belirdi. Penguen oturdu ve yüzgeçlerini yuvarlak karnına sardı. 'Yorgun olduğumu biliyorum,' dedi Sam. 'Ama pes edemeyiz.' Sırt çantasını açıp penguenle bir bisküvi paylaştı. Birlikte oturup düşündüler.

Aniden Sam, bahe duvarına yaslanmış eski aynayı hatırladı. Büyükkannesi onun özel olduğunu söylemişti. 'Hadi!' diye bağırdı. Sarmaşıklar ve yağmur damlalarıyla kaplı aynaya koştular. Sam camı koluyla sildi. Yansımaları yerine karlı bir manzara gördüler! 'Bak!' diye soluęu kesildi Sam'in. 'Burası senin yuvan!' Penguenin gözleri sevinle kocaman açıldı.

Penguen zıplayıp durdu, yüzgeçlerini çırttı. Sam'e dönüp eline burnunu sürttü. 'Sen git,' dedi Sam. 'Ben iyi olacağım.' Penguen aynaya doğru bir adım attı, sonra arkasına baktı. Teşekkür eder gibiydi. Sam gülümsedi. 'Hadi,' diye fısıldadı. Penguen derin bir nefes alıp camdan atladı. Bir an Sam onu karda, diğer penguenlerle çevrili dururken gördü.

Sonra ayna parıldadı ve yine sadece Sam'in yansımasını gösterdi. Geçit kapanmıştı. Sam bir an orada durdu, mutlu ve biraz da hüzünlü hissediyordu. Ama doğru şeyi yaptığını biliyordu. Arkadaşını dinlemiş ve yuvasına dönmesine yardım etmişti. 'Hoşça kal, penguen,' dedi yumuşak bir sesle. 'Seni asla unutmayacağım.' Sırt çantasını alıp eve döndü.

O gece Sam yatağında yattı, yağmurun cama tıkırdamasını dinledi. Penguenin iri mavi-gri gözlerini ve mutlu zıplayışını düşündü. Gurur duydu. Birine yardım etmek sadece istediğini yapmak değildi; onun gerçekten neye ihtiyacı olduğunu anlamaktı. Sam gülümsedi ve gözlerini kapadı. Karlı dağlar ve başında bir tutam tüy olan küçük bir penguen gördü rüyasında.

Ertesi sabah güneş parlak ve sıcak parlıyordu. Sam aynayı kontrol etmek için bahçeye koştu. Yine sadece eski bir aynaydı ama önündeki yerde tek bir beyaz tüy vardı. Sam onu alıp cebine koydu. 'Bir hatıra,' dedi. Penguenin güvende ve mutlu olduğunu biliyordu. Önemli olan tek şey buydu.

O günden sonra Sam, ne olur ne olmaz diye bahçeye hep iki kez baktı. Tüyü komodinin üstünde tuttu. Bazen yağmurlu günlerde sarı yağmurluğunu ve kırmızı çizmelerini giyip aynayı ziyaret ederdi. Pengueni bir daha hiç görmedi ama onun orada bir yerde, buzlu sularda yüzdüğünü ve karnının üstünde kaydığını biliyordu. Bu da Sam'i mutlu ediyordu.

Sam bir arkadaşına yardım etmenin kalbinle dinlemek olduğunu öğrendi. Penguenin güneşli bir bahçeye ya da sıcak bir kulübeye ihtiyacı yoktu; buzlu yuvasına ihtiyacı vardı. Sam anladığı için memnundu. Macerayı büyükannesine anlattı ve büyükannesi gülümsedi. 'İyi bir şey yaptın,' dedi. Sam başını salladı. İçi sıcacıktı, hiçbir atkının yapamayacağı kadar sıcak.

Ve eğer bir gün fırtınalı bir havada Sam'in bahçesine giderseniz, sarı yağmurluklu küçük bir oğlanın eski bir aynaya baktığını görebilirsiniz. Belki bir arkadaşını bekliyordur. Ama arkadaşı geri gelmese bile Sam, başkalarına yardım etmenin kendi başına bir ödöl olduğunu biliyor. Son.